

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. B., D., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/20-01/218, urbroj: 401-01/06-20-3 od 28. travnja 2020., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. rujna 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/218, urbroj: 401-01/06-20-3 od 28. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, broj: PPI-DO-14/2020 od 4. veljače 2020., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 27. siječnja 2020., kojim je tužitelj tražio „dopunu informacije o danas još uvijek klasificiranim predmetima iz 2011. godine, a za koje godište ste naveli kako ih imate u upisniku OGR-predmeta-12 (dvanaest), među kojima je i moj predmet, br: OGR-DO-7/2011 u koji do danas nisam dobio prethodno višekratno traženi neposredni uvid!?”.

Tužitelj u tužbi prigovara zakonitosti osporenog rješenja te iznosi razloge zbog kojih smatra da je rješenje nezakonito. Predlaže Sudu da po službenoj dužnosti pribavi mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost. Smatra da se ovakvim nezakonitim ponašanjem čine teška kaznena djela protiv pravosuđa Republike Hrvatske. Predlaže da Sud pribavi navedeno mišljenje na koje se poziva ODO Split i poništi rješenje tuženika i rješenje prvostupanjskog tijela.

Tuženik u odgovoru na tužbu obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je u konkretnom slučaju došlo do zloupotrebe prava na pristup informacijama. Ističe da su u žalbenom postupku razmotreni zahtjevi koje je tužitelj podnosio prvostupanjskom tijelu jer je za utvrđivanje zlouporabe prava na pristup informacijama bilo potrebno razmotriti ne samo svaki konkretan zahtjev nego i to da li tužitelj putem više povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama kako bi se utvrdilo postojanje namjere za ostvarivanje zloupotrebe prava na pristup informacijama, kako je propisano člankom 23. stavkom 5. točkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. U žalbenom postupku je uvidom u upisnike o ostvarivanju prava na pristup informacijama za 2018. godinu i 2019. godinu utvrđeno da je tužitelj u 2018. godini podnio četiri zahtjeva, a u 2019. godini devet zahtjeva,

što na prvi pogled ne ukazuje da bi se radilo o prekomjernim i voluminoznim zahtjevima. Uvidom u njihov sadržaj utvrđeno je kako se može prihvatiti zaključak prvostupanjskog tijela da tužitelj kroz dulji vremenski period podnošenjem u širem smislu istovjetnih zahtjeva, u kojima traži iste ili istovrsne informacije, zapravo izražava nezadovoljstvo načinom na koji je riješen predmet od njegovog osobnog interesa. Analizom svih žaliteljevih zahtjeva za pristup informacijama te zahtjeva za pristup informacijama utvrđeno je kako se isti zahtjevi u većini slučajeva tiču žalitelja osobno, odnosno predmeta koje je prvostupanjsko tijelo vodilo vezano za žalitelja, a kako je to navedeno i u obrazloženju prvostupanjskog rješenja. Tužitelj nije pokazao niti minimum poštovanja prema prvostupanjskom tijelu i njegovom čelniku, kao i da je očito kako institut prava na pristup informacijama koristi u svrhu svog osobnog obračuna s prvostupanjskim tijelom, pri čemu njegova komunikacija predstavlja jasno i nedvosmisleno vrijeđanje zamjenika glavnog državnog odvjetnika, prvostupanjskih tijela i njegovih zaposlenika, a što predstavlja grubo kršenje načela međusobnog poštovanja i suradnje propisanog člankom 9a. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan iz razloga ove presude.

Odredbom članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) propisano je da je „informacija“ svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastaje u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Odredbom članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 27. siječnja 2020. podnio zahtjev Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, a koji predmet zahtjeva je označio: „srbočetnička korumpirana banda ratnog zločinca i ubojice M. B.!?“ , a zahtjev je završio pozdravom „za dom spremni!!!“ te iznad potpisa podnositelja zahtjeva stoji naznaka „M“. Iz sadržaja samog zahtjeva proizlazi da tužitelj traži informaciju o klasificiranim predmetima iz 2011. godine, među kojima je i njegov predmet broj: OGR-DO-7/2011.

Tijelo prvog stupnja odbilo je zahtjev tužitelja za pravo na pristup informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a uz obrazloženje da tužitelj očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a što je prihvatio i tuženik odbijajući žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja tijela prvog stupnja.

Međutim, imajući u vidu podatke spisa predmeta dostavljenog uz odgovor na tužbu, odnosno sadržaj zahtjeva tužitelja koji je uputio prvostupanjskom tijelu, u konkretnom slučaju, po ocjeni Suda, zahtjev tužitelja upućen prvostupanjskom tijelu ne predstavlja traženje informacije sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, kojom je predviđen pristup već gotovoj i postojećoj informaciji.

Time što je zahtjev tužitelja odbijen iz razloga jer zloupotrebljava pravo na pristup informacijama nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja jer ovaj Sud smatra zahtjev neosnovanim, ali iz razloga jer predmetna informacija koju je tužitelj tražio nije informacija

kakvu ima u vidu naprijed navedena odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a pa žalba tužitelja nije osnovana iz razloga navedenih u ovoj presudi.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 2. ZUS-a, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 4. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.